

Συνταγματικό Δίκαιο

Ενότητα 7: Η Αρχή της διάκρισης των λειτουργιών

Λίνα Παπαδοπούλου, Αν. Καθηγήτρια Συνταγματικού
Δικαίου

Τμήμα Νομικής Σχολής ΑΠΘ

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Άδειες Χρήσης

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό υπόκειται σε άδειες χρήσης Creative Commons.
- Για εκπαιδευτικό υλικό, όπως εικόνες, που υπόκειται σε άλλου τύπου άδειας χρήσης, η άδεια χρήσης αναφέρεται ρητώς.

Χρηματοδότηση

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στα πλαίσια του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.
- Το έργο «Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης» έχει χρηματοδοτήσει μόνο την αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

Η Αρχή της Διάκρισης των Λειτουργιών

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Περιεχόμενα ενότητας

1. Ιστορική καταγωγή της Αρχής της διάκρισης των εξουσιών.
 - i. Κατά τον Μοντεσκιέ.
2. Συνταγματική πρόβλεψη.
3. Δύο διαστάσεις της Αρχής:
 - i. Ουσιαστική.
 - ii. Οργανική.
4. Η σημασία της στο σύγχρονο κράτος.
5. Η διασταύρωση των λειτουργιών.
6. Κανονιστικό περιεχόμενο σε δύο επίπεδο:
 - i. Διάκριση των αντιπροσωπευτικών συστημάτων.
 - ii. Η ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης.

Σκοποί ενότητας

- Παρουσίαση της ιστορικής πορείας και της εξέλιξης της Αρχής της διάκρισης των εξουσιών.
- Κατανόηση του περιεχομένου της.
- Ανάπτυξη του κανονιστικού της περιεχομένου.
- Ανάλυση της διάκρισης των αντιπροσωπευτικών συστημάτων και του ρόλου της ανεξάρτητης δικαιοσύνης.
- Κατανόηση της εφαρμογής της διάκρισης των λειτουργιών στο σύγχρονο κράτος.

Ιστορική Καταγωγή της Αρχής (1 από 2)

- Πλάτωνας και Αριστοτέλης.
- Ρωμαϊκοί χρόνοι - φεουδαρχία σε αστικό κράτος.
- Φαίνεται να αποκτά διαχρονικό και σχεδόν μεταφυσικό περιεχόμενο.
- Ιστορικό και θεσμικό φαινόμενο, αποτυπώνει συγκεκριμένες κοινωνικές και πολιτικές ισορροπίες, τρόπο συγκρότησης του αστικού κράτους και συνδέεται με:
 - εμφάνιση του Κοινοβουλίου και ανάπτυξη του αντιπροσωπευτικού συστήματος.
 - εγγυήσεις του πολιτικού φιλελευθερισμού.

Ιστορική Καταγωγή της Αρχής (2 από 2)

- 17ο αι. John Locke &
- 1ο μισό 18ου Charles de Montesquieu.

= αμφισβήτηση του αδιαιρέτου της κυριαρχίας.

- βασικός θεωρητικός εκφραστής διαφωτισμού,
- 11ο βιβλίο από το *Πνεύμα των Νόμων*.
- Τυπολογία πολιτευμάτων:
 - Ακολούθησε την αριστοτελική μέθοδο μελέτης των πολιτικών συστημάτων.
 - Δεσποτισμός:
 - περισσότερο κατάλληλος για χώρες απέραντες σε έκταση.
 - συνταγματική μοναρχία:
 - για μέτριας έκτασης χώρα.
 - Δημοκρατία:
 - για μικρές χώρες.

Η διάκριση λειτουργιών κατά Μοντεσκιέ (1 από 2)

- σε κάθε κράτος 3 εξουσίες και
- σ' αυτές πρέπει να αντιστοιχούν διαφορετικά κρατικά όργανα,
 - νομοθετική μεταξύ αντιπροσωπευτικού και κληρονομικού σώματος ευγενών,
 - αίτημα για συμμετοχή στην άσκηση της εξουσίας από αριστοκρατία και αστική τάξη.
 - εκτελεστική από μονάρχη, και
 - δικαστική από πρόσωπα που να εκλέγονται (μηδαμινή η δικαστική εξουσία, στόμα του νόμου).

Η διάκριση λειτουργιών κατά Μοντεσκιέ (2 από 2)

- υποδηλώνει την αντίθεσή του προς το δεσποτισμό και
- προτίμηση για αριστοκρατικό πολίτευμα (γιατί η δημοκρατία δεν είναι δυνατή),
- όπου είναι σημαντική η διαμεσολάβηση της αριστοκρατίας, του δικαστικού σώματος και του κλήρου.
- ο βασιλιάς = εκτελεστική εξουσία έχει δικαίωμα βέτο (αρνησικυρίας).
- νομοθετική εξουσία = δυνατότητα να ελέγχει την εφαρμογή των νόμων που ψηφίζει.
 - χωρίς (ακόμη) να μπορεί να γίνει λόγος για κυβερνητική ευθύνη της κυβέρνησης ενώπιον της Βουλής.
 - ασκεί επιρροή στην άσκηση της δικαστικής λειτουργίας, εφόσον
 - 1) Οι ευγενείς υπάγονται στη δικαστική δικαιοδοσία της Άνω Βουλής.
 - 2) δυνατότητα αμνηστίας από Βουλή και αρμοδιότητα για πολιτικά εγκλήματα.

Σύστημα ελέγχων και ισορροπιών

- Τριαδική διάκριση παρουσιάζεται σε όλα σχεδόν τα συντάγματα του από τα τέλη του 18^{ου} αι.
- Γαλλική Διακήρυξη 1789: αν όχι διάκριση εξουσιών τότε όχι Σύνταγμα.

Άρθρο 26 ΕΛΛΣ (1 από 2)

Τρίτο μέρος (αρχή): Οργάνωση και λειτουργίες της Πολιτείας.

Τμήμα Α΄: «Σύνταξη της Πολιτείας»

Άρθρο 26: (Διάκριση των εξουσιών)

*«1. Η νομοθετική λειτουργία ασκείται από τη Βουλή και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.
2. Η εκτελεστική λειτουργία ασκείται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και την Κυβέρνηση.
3. Η δικαστική λειτουργία ασκείται από τα δικαστήρια· οι αποφάσεις τους εκτελούνται στο όνομα του Ελληνικού Λαού».*

Άρθρο 26 ΕΛΛΣ (2 από 2)

- Εντάσσεται στο σκληρό πυρήνα του 110 Συντ. παρ. 1.
 - αντικείμενο ρητής διάταξης.
 - θα μπορούσε να συναχθεί από δέσμη διατάξεων.
- **Κατεξοχήν οργανωτική βάση του πολιτεύματος.**
- Προσλαμβάνει το πλήρες κανονιστικό της περιεχόμενο μόνο σε συνδυασμό με τις υπόλοιπες οργανωτικές βάσεις του Πολιτεύματος.
- Έτσι αποδίδει τον τύπο οργάνωσης της κρατικής εξουσίας που ταυτίζεται ιστορικά με το λεγόμενο **συνταγματικό κράτος.**

Παράλληλες Λειτουργίες

- Παραπέμπει σε ένα ιστορικά και θεωρητικά διαμορφωμένο μοντέλο συγκρότησης της κρατικής εξουσίας.

οργανωτική λειτουργία

- Παραπέμπει στο συμβολικό και ιδεολογικό περιεχόμενο της αρχής της διάκρισης των εξουσιών, η οποία μνημονεύεται ειδικά και πανηγυρικά στη Γαλλική Διακήρυξη του 1789 ως χαρακτηριστικό του συνταγματικού κράτους, ισοδύναμο και ισότιμο προς την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

συμβολική λειτουργία

- **Επικουρική** κανονιστική εισφορά, κριτήριο ερμηνείας των επιμέρους διατάξεων.

ερμηνευτική λειτουργία

Έννοια: Δύο Διαστάσεις (1 από 2)

Ουσιαστική
(αντικειμενική
ή ποιοτική).

- Αναφέρεται στο αντικείμενο κάθε κρατικής λειτουργίας.

Οργανική ή
υποκειμενική
ή τυπική.

- Αναφέρεται στα όργανα.

Έννοια: Δύο Διαστάσεις (2 από 2)

- ✓ **Ουσιαστική (αντικειμενική ή ποιοτική)** = αναφέρεται στο αντικείμενο κάθε κρατικής λειτουργίας = διάκριση των **λειτουργιών** με κριτήριο το αντικείμενο της κρατικής εξουσίας σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, οι πράξεις της κρατικής εξουσίας κατατάσσονται με βάση το περιεχόμενό τους σε τρεις διακεκριμένες ενότητες.
- ✓ **Οργανική ή υποκειμενική ή τυπική** εκδοχή = ύπαρξη διαφορετικών κρατικών οργάνων που είναι καταρχήν αρμόδια για την άσκηση κάθε μίας από τις τρεις βασικές εκδηλώσεις της κρατικής εξουσίας. = διάκριση των **οργάνων**.
- ✓ Αρχικά οργανική εκδοχή,
- ✓ ακριβέστερα **διάκριση λειτουργιών και**
- ✓ **όχι** εξουσιών που χρησιμοποιεί το 26 Συντ.
- ✓ Αναφέρεται στη συγκρότηση των επιμέρους κρατικών οργάνων και σε συνδυασμό με τις επιμέρους διατάξεις του οργανωτικού μέρους του Συντάγματος.

Κριτική: άρνηση τριαδικής υπόστασης εξουσίας (1 από 2)

- διάκριση εξουσιών ανακριβής όρος επειδή:
 - η κρατική εξουσία είναι ενιαία και
 - απλώς διαμορφώνεται και εκδηλώνεται μέσα από συντεταγμένα κρατικά όργανα και συνταγματικές διαδικασίες.
- η θεσμοποιημένη έκφραση κρατικής βούλησης:
 - σε κάθε της μορφή
 - αποτελεί μια κατά βαθμίδες συνέχεια
 - προς την κατεύθυνση της εξατομίκευσης και συγκεκριμενοποίησης του δικαίου.

Κριτική: άρνηση τριαδικής υπόστασης εξουσίας (2 από 2)

- Αντικατάσταση της τριχοτόμησης:
 - από μια διχοτόμηση ανάμεσα
 - στην εκτελεστική αφενός, στην οποία ανήκει και η δικαστική,
 - και τη νομοθετική αφετέρου.
 - Ή ανάμεσα στα όργανα που είναι αρμόδια για τη διαμόρφωση των βασικών πολιτικών αποφάσεων - της κρατικής εξουσίας και στα όργανα που είναι αρμόδια για εκτέλεση και εξειδίκευση – της κρατικής διοίκησης.
= στον υπαρκτό σοσιαλισμό.

Σύγχρονο κράτος

Εφικτή μόνον η κατανομή των αρμοδιοτήτων.

⇒ Όχι η διαίρεση της εξουσίας αφού:

⇒ μέσα στην πολλαπλότητα των οργάνων υπάρχει πάντοτε η μία κρατική εξουσία,

⇒ γίνεται συνεπώς λόγος για **διάκριση των λειτουργιών**,

⇒ και όχι των εξουσιών,

⇒ η οποία ανταποκρίνεται στον καταμερισμό εργασίας μεταξύ των οργάνων.

Διασταύρωση λειτουργιών

- ❖ Όχι θεωρητική και τυπολογική καθαρότητα,
| κάμψη της διάκρισης των επιμέρους οργάνων.
 - ά 26 → ο ΠτΔ όργανο και νομοθετικής και εκτελεστικής εξουσίας.
 - ά 43 & 44§1 Σ → Κανονιστική αρμοδιότητα της διοίκησης.
 - ά 86 §1 Σ → Βουλή ασκεί δικαστικές αρμοδιότητες.
 - 90§5 Σ → επιλογή με πρόταση από εκτελεστική εξουσία Προέδρων και Αντιπροέδρων των ανώτατων δικαστηρίων.
- ❖ Διασταύρωση μπορεί να καθιερωθεί:
 - με άλλη, ειδικότερη του ά 26 Σ, διάταξη.
 - **Όχι** με νόμο – ειδάλλως = διάτρηση του Σ.

Διασταύρωση λειτουργιών και σύγχυση οργάνων

❖ Σύγχυση των οργάνων:

❖ = συγχέονται οι οργανικές ιδιότητες του οργάνου και το ίδιο μεταπίπτει σε μια ερμαφρόδιτη κατάσταση.

❖ Ενώ στη διασταύρωση =

❖ το όργανο δεν παύει να είναι πχ νομοθετικό,

❖ αλλά αναλαμβάνει κατ' εξαίρεση την ενάσκηση μιας ξένης προς τη φύση του αρμοδιότητας.

❖ Πχ ά 86 Σ = Η Βουλή ασκεί δικαστική αρμοδιότητα της κίνησης ποινικής δίωξης κατά μελών της Κυβέρνησης.

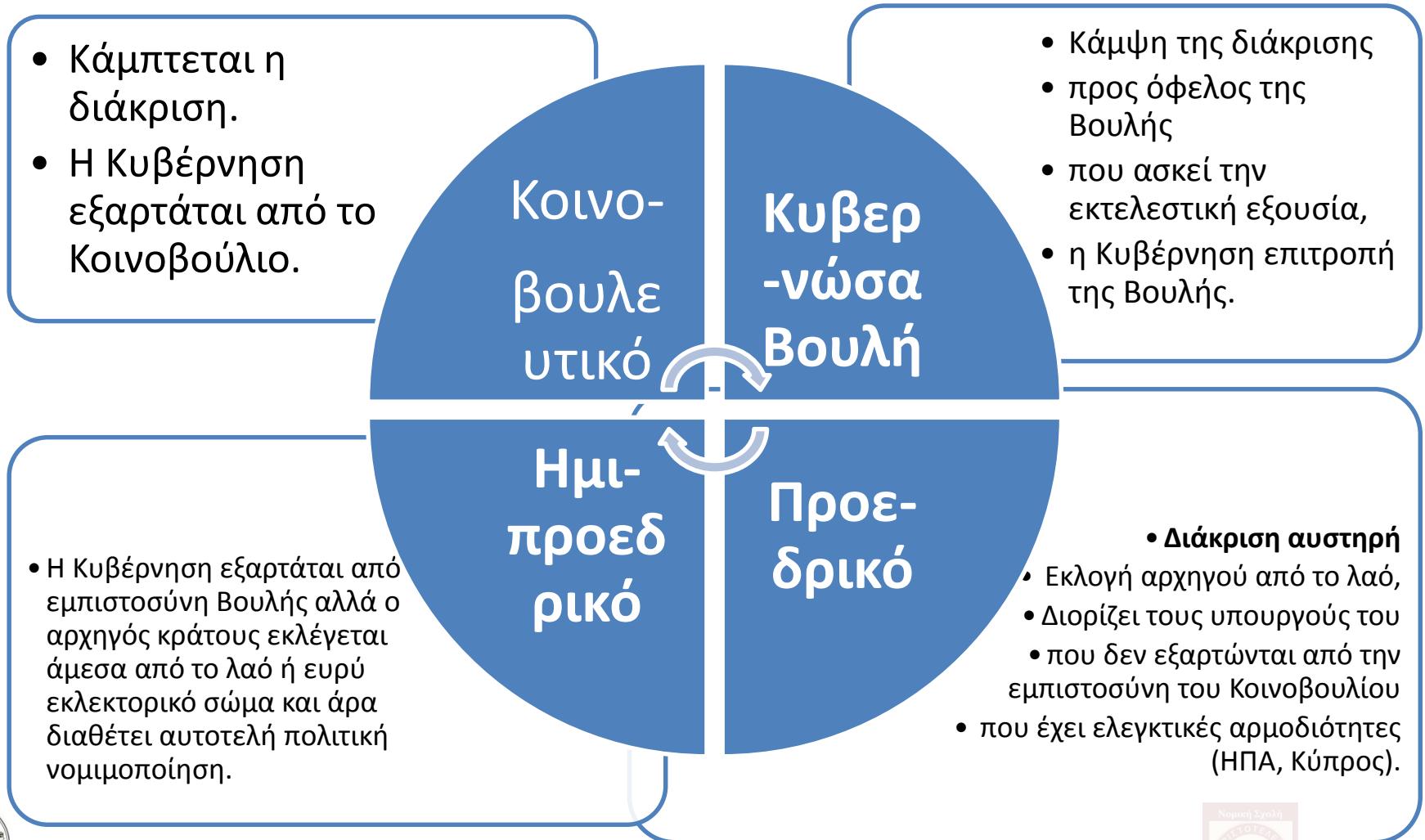
Κανονιστικό περιεχόμενο σε δύο επίπεδα: 1^ο επίπεδο

Κριτήριο για προσδιορισμό του ειδικότερου τύπου του αντιπροσωπευτικού συστήματος.

- Αφορά συγκρότηση και σχέση μεταξύ των οργάνων.
- Κριτήριο η αυστηρότητα ή σχετικότητα της διάκρισης των εξουσιών.
- **Κοινοβουλευτικό Πολίτευμα.**
- **Προεδρικό Πολίτευμα.**
- **Πολίτευμα κυβερνώσας Βουλής.**
- **Ημιπροεδρικό πολίτευμα.**

Διάκριση Αντιπροσωπευτικών Συστημάτων

Κανονιστικό περιεχόμενο: σε δύο επίπεδα (1 από 3)

- **Κοινοβουλευτικό Πολίτευμα** ή κοινοβουλευτικό σύστημα διακυβέρνησης:
 - κάμπτεται η διάκριση γιατί Κυβέρνηση εξαρτάται από Κοινοβούλιο και τα μέλη της συνήθως μέλη του Κοινοβουλίου.
- **Προεδρικό Πολίτευμα** ή προεδρικό σύστημα διακυβέρνησης:
 - Διάκριση **αυστηρή**, εκλογή αρχηγού από το λαό, που διορίζει τους υπουργούς του που δεν εξαρτώνται από την εμπιστοσύνη του Κοινοβουλίου, που έχει ελεγκτικές αρμοδιότητες (ΗΠΑ, Κύπρος).

Κανονιστικό περιεχόμενο: σε δύο επίπεδα (2 από 3)

- **Πολίτευμα κυβερνώσας Βουλής:**
 - Κάμψη της διάκρισης προς όφελος της Βουλής που ασκεί την εκτελεστική εξουσία,
 - η Κυβέρνηση επιτροπή της Βουλής,
 - συνήθως δεν υπάρχει αρχηγός του Κράτους
 - Ιστορικά:
 - Γαλλία κατά την περίοδο της Συμβατικής Συνέλευσης (Convention) 1792-1795 και
 - στην Ελλάδα μετά την έξωση του Όθωνα με τη Β' Εθνική Συνέλευση (1863) = άσκηση εκτελεστικής εξουσίας σε ολιγομελή επιτροπή ανακλητή από τη Συνέλευση.

Κανονιστικό περιεχόμενο: σε δύο επίπεδα (3 από 3)

- **Ημιπροεδρικό πολίτευμα:**
 - Βασικά χαρακτηριστικά κοινοβουλευτικού - Κυβέρνηση εξαρτάται από εμπιστοσύνη Βουλής,
 - αλλά αρχηγός κράτους εκλέγεται άμεσα από το λαό ή ευρύ εκλεκτορικό σώμα.
 - Και άρα διαθέτει αυτοτελή πολιτική νομιμοποίηση, ουσιαστικές αρμοδιότητες και
 - προεδρεύει του υπουργικού συμβουλίου.
- ⇒ Ορλεανισμός = διπλή εξάρτηση της Κυβέρνησης και από τον αρχηγό κράτους και τη Βουλή.

Κανονιστικό περιεχόμενο σε δύο επίπεδα: 2^ο επίπεδο

Η Ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης (1 από 3)

- Εγγυήσεις της προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας των δικαστικών λειτουργών.
 - Περιορίζει νομοθέτη να επεμβαίνει σε εκκρεμείς δίκες και
 - να ρυθμίζει με αναδρομική ισχύ ζητήματα που έχουν ήδη αχθεί σε δικαστική κρίση.
- ⇒ δυνατό με μεταγενέστερες ή ειδικότερες διατάξεις της κοινής νομοθεσίας να προβλεφθεί ότι μία νέα ρύθμιση καταλαμβάνει εκκρεμείς δίκες για τις οποίες δεν έχει ακόμη εκδοθεί τελεσίδικη ή αμετάκλητη απόφαση.

Κανονιστικό περιεχόμενο σε δύο επίπεδα: 2^ο επίπεδο

Η Ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης (2 από 3)

- Η ρύθμιση που καταλαμβάνει και τις εκκρεμείς δίκες πρέπει να είναι:
 - γενική και αφηρημένη και
 - να μην έχει ως αντικείμενό της το αντικείμενο της συγκεκριμένης δίκης, με αποτέλεσμα ο νομοθέτης να επεμβαίνει στο έργο του δικαστή.
 - πιθανόν είναι να υπάρχει και ταυτόχρονη προσβολή της αρχής της ισότητας ή
 - άλλων συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων και ιδίως της ιδιοκτησίας.

Κανονιστικό περιεχόμενο σε δύο επίπεδα: 2^ο επίπεδο

Η Ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης (3 από 3)

- Η Αρχή της διάκρισης των εξουσιών προσβάλλεται επίσης όταν:
 - Ο νομοθέτης επιχειρεί να στερήσει από το δικαστή τη δυνατότητα της λογικής – συστηματικής ερμηνείας και
 - της επεκτατικής ή γενικότερα αναλογικής εφαρμογής μιας διάταξης κατ' επιταγή της γενικής αρχής της ισότητας, στην οποία ανάγεται ο δικαστής για να επιλύσει τη συγκεκριμένη διαφορά ή για να προσδιορίσει το κανονιστικό περιεχόμενο της διάταξης που εφαρμόζει.

Κανονιστικό περιεχόμενο σε δύο επίπεδα (συνοπτικά)

- ❑ Δημοκρατικό περιεχόμενο:
 - ❑ ιστορικά = μονάρχης κ. Κοινοβουλίου.
 - ❑ **Σήμερα:** Σχέσεις κυβέρνησης – αντιπολίτευσης και κόμματα, λειτουργία Κοινοβουλίου.
- ❑ Φιλελεύθερο περιεχόμενο:
 - ❑ ανεξαρτησία δικαιοσύνης,
 - ❑ κατάτμηση αρμοδιοτήτων,
 - ❑ οριοθέτηση – ανασχέσεις και εξισορροπήσεις.

Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

Λίνα Παπαδοπούλου, Αν. Καθηγήτρια
Συνταγματικού Δικαίου
Τμήμα Νομικής Σχολής ΑΠΘ

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Βιβλιογραφία

(1 από 2)

Ε. Βενιζέλου, Μαθήματα Συνταγματικού Δικαίου, εκδ. Αντ. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 2008.

<http://search.lib.auth.gr/Record/927721>

Α. Μάνεση, Συνταγματική Θεωρία και πράξη, Θεσσαλονίκη: εκδ. Σάκκουλα 1980. <http://search.lib.auth.gr/Record/224798>

Α. Μανιτάκη, Ελληνικό Συνταγματικό Δίκαιο, εκδ. Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη 2004.

<http://search.lib.auth.gr/Record/488964>

Κ. Μαυριά, Συνταγματικό Δίκαιο, 4^η εκδ., εκδ. Αντ. Σάκκουλα, 2005. <http://search.lib.auth.gr/Record/524892>

Βιβλιογραφία

(2 από 2)

Αθ. Ράικου, Συνταγματικό Δίκαιο, 2^η έκδ., εκδ. Αντ. Σάκκουλα, 2002.

<http://search.lib.auth.gr/Record/448479>

Φ. Σπυρόπουλου, Εισαγωγή στο Συνταγματικό Δίκαιο, εκδ. Αντ. Σάκκουλα 2006.

<http://search.lib.auth.gr/Record/961450>

Δ. Τσάτσου, Συνταγματικό Δίκαιο, Τόμος Α' και Β', εκδ. Α. Σάκκουλα, 1993.

<http://search.lib.auth.gr/Record/226145>

Κ. Χρυσόγονου, Συνταγματικό Δίκαιο, εκδ. Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη 2008.

<http://search.lib.auth.gr/Record/962216>

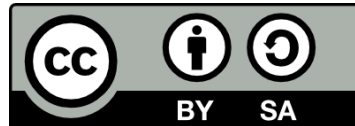
Σημείωμα Αναφοράς

Copyright Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Λίνα Παπαδοπούλου
«Συνταγματικό Δίκαιο. Η Αρχή της διάκρισης των λειτουργιών». Έκδοση: 1.0.
Θεσσαλονίκη 2014. Διαθέσιμο από τη δικτυακή διεύθυνση:
<http://eclass.auth.gr/courses/OCRS222/>

Σημείωμα Αδειοδότησης

Το παρόν υλικό διατίθεται με τους όρους της άδειας χρήσης Creative Commons Αναφορά - Παρόμοια Διανομή [1] ή μεταγενέστερη, Διεθνής Έκδοση. Εξαιρούνται τα αυτοτελή έργα τρίτων π.χ. φωτογραφίες, διαγράμματα κ.λ.π., τα οποία εμπεριέχονται σε αυτό και τα οποία αναφέρονται μαζί με τους όρους χρήσης τους στο «Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων».

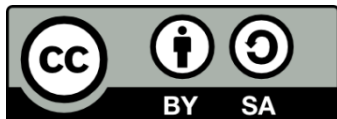
Ο δικαιούχος μπορεί να παρέχει στον αδειοδόχο ξεχωριστή άδεια να χρησιμοποιεί το έργο για εμπορική χρήση, εφόσον αυτό του ζητηθεί.

[1] <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

Τέλος ενότητας

Επεξεργασία: Βασιλική Κόκοτα
Θεσσαλονίκη, 09/04/2014

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Διατήρηση Σημειωμάτων

Οποιαδήποτε αναπαραγωγή ή διασκευή του υλικού θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει:

- το Σημείωμα Αναφοράς
- το Σημείωμα Αδειοδότησης
- τη δήλωση Διατήρησης Σημειωμάτων
- το Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων (εφόσον υπάρχει)

μαζί με τους συνοδευόμενους υπερσυνδέσμους.

